

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ในอำเภออาจสามารถจังหวัดร้อยเอ็ดมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเพื่อจะได้นำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการพัฒนาของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรให้ยั่งยืนยิ่งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระเบียบวิธีการวิจัย สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน

เกษตรกร

1.3 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน

เกษตรกร

2. ระเบียบวิธีวิจัย

2.1 ประชากรที่ศึกษา คือ สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ดจนถึงวันที่ 1 ตุลาคม 2545 จำนวน 1,236 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้จากสูตร Yamane ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 301 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานทางสังคมและพื้นฐานทางเศรษฐกิจของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่ม
แม่บ้านเกษตรกร จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม จำนวน 16 ข้อ

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีหน่วยวิเคราะห์เป็นระดับบุคคล เก็บรวบรวม
ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่ถูกจับชื่อตามจำนวนที่ได้ตามสูตร
ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 18 มกราคม 2546
ถึง 15 มีนาคม 2546 จากนั้น ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ลงรหัส
แล้วนำไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม
สำเร็จรูป SPSS for windows สถิติที่ใช้ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 3 ใช้สถิติค่า
ความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) ค่าต่ำสุด
และค่าสูงสุดของข้อมูล (Standard deviation) วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต
(Arithmetic mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ
ค่าไคสแควร์ (Chi – square) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และใช้ค่าแครัมเมอร์วี (Cramer's V)

ในบทสรุปและอภิปรายสรุปผลนี้จะกล่าวถึงการสรุปผลสมมติฐานการวิจัย ข้อเสนอแนะ
สำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้และการวิจัยครั้งต่อไป

3. สรุปผลการวิจัย จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

3.1 ข้อมูลทั่วไป สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จำนวน 301 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า อายุของสมาชิกส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.6
มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน น้อยกว่า 5 คน
คิดเป็นร้อยละ 47.0 ระยะเวลาในการเข้าเป็นสมาชิกน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.2 รายได้
ในครัวเรือนน้อยกว่า 20,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 80.5 จำนวนที่ดินที่ถือครองน้อยกว่า 10 ไร่
คิดเป็นร้อยละ 53.3 ความคาดหวังในประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับมาก คิดเป็น
ร้อยละ 86.7

3.2 ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 “เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร” สมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คือ สมมติฐานข้อ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 สรุปผลได้ดังนี้ คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า “สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในอำเภออาจสามารถจังหวัดร้อยเอ็ดมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มระดับมาก”

ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในอำเภออาจสามารถ มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกแม่บ้านเกษตรกรอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9 เป็นไปตามสมมติฐาน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 “เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร” สมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ข้อนี้คือสมมติฐานข้อที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 สรุปผลได้ดังนี้ คือ

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระยะเวลาในการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม รายได้ในครัวเรือน การถือครองที่ดินและความคาดหวังในประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ”

ผลการวิจัยพบว่า อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิก ระยะเวลาในการเข้าเป็นสมาชิก เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ที่มีอายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิก ระยะเวลาในการเข้าเป็นสมาชิกไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ส่วนรายได้ การถือครองที่ดิน ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่าสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีรายได้ การถือครองที่ดิน ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 “เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร” สมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ คือ สมมติฐานข้อที่ 3 สรุปผลดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า “ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย”
ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. อภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ 3 ข้อ ซึ่งผลการศึกษานำไปอภิปรายผลตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในอำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ดมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มระดับมาก

ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มในระดับมากซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของกิตติพงษ์ พิพิธกุล (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มเกษตรกรของสมาชิกในจังหวัดขอนแก่น พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกแม่บ้านเกษตรกร มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

จากผลการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การที่สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะว่านโยบายการพัฒนาประเทศ ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่ม เพื่อฝึกอาชีพที่เหมาะสมให้แก่แม่บ้านเกษตรกร ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้ครบวงจรในด้านการผลิตการแปรรูป การตลาดและแหล่งเงินทุนหมุนเวียนดอกเบี้ยต่ำ เกิดการเปลี่ยนแปลงอาชีพ มีงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งผลต่อภาวะการออม ภาระหนี้สิน เพิ่มรายได้ สร้างคน สร้างงานให้กับกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเกิดขึ้นด้วยความสมัครใจเข้าร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการทำงานโดยได้รับการสนับสนุนผ่านกระบวนการกลุ่ม ให้มีความรู้ความสามารถ ในด้านการประกอบอาชีพเกษตรในครอบครัวและได้รับความรู้ในด้านอื่นๆ เพื่อนำไปปฏิบัติให้เกิดความมั่นคงในชีวิตและครอบครัวให้มีรายได้เพียงพอและยั่งยืนต่อไป

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงพบว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระยะเวลาในการเข้าเป็นสมาชิก รายได้ในครัวเรือน การถือครองที่ดิน ความคาดหวังในประโยชน์ที่จะได้รับ

อายุ ผลการศึกษา พบว่า อายุเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีอายุต่างกัน จะมีการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิชญาดา เรืองเดช (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสตรีในกิจกรรมพัฒนาอาชีพเสริมของเกษตรกรในหมู่บ้านรอบศูนย์การพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ พบว่า อายุเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสตรี แต่ผลการวิจัยครั้งนี้ ขัดแย้งกับงานวิจัยของ ถนัด ม่วงมณี (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อกระทบต่อการมีส่วนร่วมของสตรีในทางการศึกษานอกโรงเรียนในท้องที่อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อายุ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของสตรีขัดแย้งกับผลการศึกษาของ ศิริวรรณ วงศ์สมบัติ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในอำเภอสันทรายและอำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกียรติศักดิ์ เรือนทองดี (2536 : 23) ได้สรุปปัจจัยการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาชุมชนสัมพันธ์พบว่า อายุก็เป็นปัจจัยในการพัฒนาชุมชนสัมพันธ์เช่นกัน

จากผลการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การที่อายุไม่เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มของสมาชิกแม่บ้านเกษตรกร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอายุไม่ได้เป็นข้อจำกัดของสตรีที่เข้าร่วมกิจกรรมและกิจกรรมที่ดำเนินการ ไม่ได้กำหนดเงื่อนไข เรื่อง อายุของผู้เข้าร่วมกิจกรรม แต่วัตถุประสงค์ของกิจกรรมมุ่งหวังที่จะให้สตรีและประชาชนทุกระดับอายุ ได้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาอาชีพ การเข้าร่วมกิจกรรมอาจขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจในงาน เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่ม เห็นผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเห็นความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะทำให้ตัวเองและครอบครัวดีขึ้นและความพร้อมของสตรีแต่ละคน ที่ตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาอาชีพเสริมดังกล่าว

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงพบว่า อายุไม่เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จึงสรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีอายุต่างกันแต่การเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ

สมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้แต่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิชญาดา เรืองเดช (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสตรีในกิจกรรมพัฒนาอาชีพเสริมของครอบครัว เกษตรกรในหมู่บ้านรอบศูนย์พัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอคอยสะแก จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสตรีและในการศึกษารุ่นนี้ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกียรติศักดิ์ เรือนทองดี (2536 : 23) ได้สรุปกรอบปัจจัยการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาชุมชนสัมพันธ์กับปัจจัย 3 ประการ การศึกษาหาความรู้ เป็นกรอบปัจจัยอีกตัวหนึ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมของสตรี จัดแข่งกับ กองวิจัย และประเมินผล กรมการพัฒนาชุมชน (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสตรีองค์กรสตรีในการพัฒนาชนบท ศึกษาเฉพาะ กพสม. พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิก คือ การได้รับการศึกษาอบรมชี้แจง และความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ และการดำเนินงานขององค์กรสตรี จัดแข่งกับ โคเฮน และอัฟฮอฟ (Cohen and Uphoff. 1977 : 59 - 78) เสนอว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

จากการศึกษารุ่นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าจากสภาพปัจจุบัน เทคโนโลยีทางการศึกษา การติดต่อสื่อสาร มีความเจริญมากขึ้น แม่จะจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ก็ไม่มีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพราะทุกวันนี้รัฐเปิดกว้างทางการศึกษา ทั้งการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาตลอดชีวิต การจัดกลุ่มเรียนรู้ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน เมื่อเข้าร่วมกลุ่มก็มีการจัดอบรมศึกษาดูงาน จัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนกระบวนการเรียนรู้แก่กลุ่มสตรีแม่บ้านเกษตรกร การที่สตรีกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรได้เข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ตลอดจนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เข้าสู่ชุมชน อย่างหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะสื่อทางโทรทัศน์ จึงทำให้สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรมีการพัฒนาตนเอง รู้จักปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มได้ ไม่ว่าจะมีการศึกษาระดับใด

ดังนั้นในการศึกษารุ่นนี้ จึงทำให้พบว่า ระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกแม่บ้านเกษตรกร จึงสรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน แต่การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มไม่แตกต่างกัน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ผลการศึกษาพบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ต่างกันแต่การเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับ นิตยา นวลศิริ (2534 :118 – 119) กล่าวถึง การจัดกิจกรรมกลุ่มสตรีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น การอบรม ความเป็นผู้นำให้สตรีชนบท รุ่นที่ 2 พ.ศ. 2533 โครงการสตรีศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กล่าวว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีความจำเป็นในการจัดกิจกรรม เพื่อกระบวนการเรียนรู้

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การที่จำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มสตรีแม่บ้านเกษตรกร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนจะมีมากหรือน้อยก็ตาม เมื่อเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มแล้ว จะทำให้สมาชิก มีจิตสำนึกต่อส่วนรวม เพื่อความอยู่รอดของตนและครอบครัว และต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มทำให้ตนเองมีคุณค่าขึ้น

ดังนั้นผลการศึกษานี้สรุปได้ว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่างกัน แต่การเข้าร่วม กิจกรรมกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ระยะเวลาในการเป็นสมาชิก ผลจากการศึกษาพบว่า ระยะเวลาในการเป็นสมาชิก เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีระยะเวลาในการเข้าเป็น สมาชิกกลุ่มต่างกัน แต่การเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และขัดแย้งกับผลการศึกษาของ เขียวลักษณ์ มากดี (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัย พบว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีระยะเวลาเป็นสมาชิกกลุ่มนาน มีส่วนร่วม ในการปฏิบัติงานกลุ่มมากกว่าผู้ที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกกลุ่มสั้น

จากผลการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ระยะเวลาในการเข้าเป็นสมาชิกไม่เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรไม่ว่าจะเข้าเป็นสมาชิกในระยะเวลาอันสั้นหรือระยะเวลายาว เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมแล้ว เป็นผู้ที่มีจิตสำนึกในหน้าที่ มีความรับผิดชอบ เข้าใจกฎระเบียบของกลุ่ม ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมแล้วทำให้ตนได้รับความรู้ในเรื่องต่างๆ ที่นำไปใช้ ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานที่ปฏิบัติอยู่สามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองเพิ่มขึ้น จากผลผลิต และผลิตภัณฑ์ที่กลุ่มช่วยกันผลิตประกอบกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในวัยกลางคน เฉลี่ย อายุ 42 ปี ซึ่งมีความพร้อมหลายอย่าง เช่น เป็นวัยทำงาน ร่างกายแข็งแรง ความคิดริเริ่ม

สร้างสรรค์ ความรับผิดชอบและเป็นวัยที่ต้องการให้คนอื่นเห็นความสำคัญ ต้องการให้สังคมยอมรับ เมื่อเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรแล้วต่างก็ตั้งใจทำงานให้ความร่วมมือ สนใจในกิจกรรมของกลุ่ม มีบรรยากาศในการทำงานแบบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกเก๋ากี่ยินดีถ่ายทอดความรู้ในการทำงานให้สมาชิกใหม่ เกิดความรัก สามัคคีในกลุ่ม ต้องการให้กลุ่มเข้มแข็งแบบยั่งยืนและมีพลังในการต่อรองกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ จึงพบว่า ระยะเวลาการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มต่างกัน แต่การเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน จึงสรุปได้ว่า ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกลุ่มไม่เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

รายได้ของครัวเรือน ผลการศึกษาพบว่า รายได้ของครัวเรือน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ เกียรติศักดิ์ เรือนทองดี (2536 : 23) ได้สรุปกรอบปัจจัยการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาชุมชนสัมพันธ์ว่า รายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม สอดคล้องกับการศึกษาของ นิยม บัวบาน (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของแม่บ้านเกษตรกร ในการพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ ผลการศึกษา พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของกิจกรรมกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ส่วนผลการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาครั้งนี้ คือผลการศึกษาของ พิชญาดา เรืองเดช (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาอาชีพเสริมของครอบครัวเกษตรกรในหมู่บ้านห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า รายได้เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

จากผลศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า รายได้เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีรายได้มากแสดงให้เห็นถึงเป็นผู้มีฐานะและประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพเป็นที่ยอมรับของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จึงได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ต่างๆ ภายในกลุ่มมากกว่าผู้มีรายได้น้อยซึ่งต้องดิ้นรนหารายได้เพื่อความอยู่รอดของครอบครัว จึงทำให้มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่สะดวก

ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้ จึงพบว่า รายได้ในครอบครัวจึงเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

การถ้อยครองที่ดิน ผลการศึกษาพบว่า การถ้อยครองที่ดินเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้และสอดคล้องกับการศึกษาของ เมตตา เขยสมบัติ (2544 : 104) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของแม่บ้านเกษตรกรเขตพื้นที่ตำบลโพธิศาล อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า การถ้อยครองที่ดินของแม่บ้านเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิโรจน์ ชุมสมุข (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ขนาดพื้นที่ทำกินเป็นตัวแปรที่มีความแตกต่างในการดำเนินงานของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

จากการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การถ้อยครองที่ดินเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่มที่ดินถ้อยครองมากต้องใช้เวลาในการประกอบภารกิจในที่ดินของตนเองมาก จึงทำให้ไม่มีเวลาในเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม

ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้ จึงพบว่า กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีจำนวนที่ดินที่ถ้อยครองต่างกัน มีการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มต่างกัน

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ผลการศึกษาพบว่า ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับทฤษฎีความคาดหวังของวรูมที่กล่าวว่า ถ้าความคาดหวังของเขาสมหวัง เขาก็จะมีความพึงพอใจ หลักการดังกล่าวสามารถนำมาใช้กับการฝึกอาชีพได้ว่า ก่อนที่จะเข้ารับ การฝึกอาชีพต้องตั้งเป้าหมายไว้ เมื่อฝึกไปได้ระยะหนึ่งหากไม่ตรงกับความคาดหวังที่ตั้งไว้ เขาก็เลิกฝึก จะเห็นได้ว่าความคาดหวังเป็นแรงจูงใจภายนอกซึ่งสามารถนำไปใช้กับผู้เข้ารับการฝึก อาชีพได้ เช่น เมื่อได้รับการคัดเลือกเข้ามา เขาก็จะคาดคาคหวังว่าจะได้รับรางวัล คือ เรียนสำเร็จ และมีงานทำ ขณะเดียวกันในทางจิตวิทยา ก็จะมีผลต่อการฝึกอาชีพ และการที่จะฝึกอาชีพให้สำเร็จ ได้นั้น จะต้องประกอบด้วยความคาดหวัง เมื่อกระทำให้สำเร็จตามเป้าที่ประสงค์ นอกจากนี้ยังมีการคิดคำนวณถึงผลได้ผลเสียของการฝึกอาชีพ หากมีผลได้มากกว่าก็จะฝึกอาชีพจนสำเร็จ แต่ถ้ามีผลได้น้อยกว่าอาจจะเลิกฝึกอาชีพ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทุกคนที่เข้าร่วม โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรหรือชุมชนล้วนแต่มีความคาดหวังในผลประโยชน์ที่จะได้รับทั้งนั้น เมื่อสมาชิกมีความคาดหวังในประโยชน์ซึ่งต่างคนก็อยากได้จากกลุ่ม อาจเป็นด้านวัตถุ เงิน การร่วมมือ อุดมการณ์ หรือเพื่อจุดมุ่งหมายบางอย่างความคาดหวังในประโยชน์ที่จะได้รับ จึงเป็นเหตุให้เกิดการกระตุ้นให้สมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ความคาดหวังนั้นตอบสนองความต้องการของคน

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงทำให้พบว่า ความคาดหวังในประโยชน์ที่จะได้รับเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยผลการศึกษาพบว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรส่วนใหญ่มีปัญหาและสาเหตุที่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และยังคงคล้องกับการศึกษาของ ถวิล อินทรโม (2544 : 87) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มสมาชิกแม่บ้านเกษตรกรกิ่งอำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ขัดแย้งกับ อรรวรรณ พนาพันธ์ และเสาวภา นทีวุฒิกุล (2533 : 7) ได้ศึกษาเรื่อง การเข้าร่วมใน โครงการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับสตรีศึกษาเฉพาะกรณีบ้านห้วยคัดไม้ ตำบลปลาไหล อำเภอทรายพูน จังหวัดพิจิตร พบว่า สาเหตุที่ทำให้สตรีไม่เข้าร่วมโครงการได้แก่ค่านิยมทางสังคมซึ่งไม่นิยมให้สตรีไปร่วมกิจกรรมนอกบ้าน การจัดการกิจกรรมที่ซ้ำซ้อนของหลายหน่วยงานทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและการประชาสัมพันธ์โครงการ ฯ มีน้อย ทำให้สตรีขาดความรู้ความเข้าใจและไม่เห็นผลประโยชน์ ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ พิษญาดา เรืองเดช (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาอาชีพเสริมของครอบครัวเกษตรกรในหมู่บ้านรอบศูนย์การพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอคอยสะแก๊ด จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาอุปสรรคของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาอาชีพเสริมของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8-9 มุ่งพัฒนาคุณภาพของคน โดยเฉพาะพัฒนาคุณภาพกลุ่มสตรีแม่บ้าน มีการจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ทุกพื้นที่ทั่วประเทศ

เพื่อรองรับนโยบาย ทั้งภาครัฐและเอกชนให้การช่วยเหลือดูแล จัดเจ้าหน้าที่รัฐเป็นที่ปรึกษา ดูแลโครงการต่างๆ ให้ทั้งเงินช่วยเหลือสนับสนุน พาศึกษาดูงานจากกลุ่มที่ประสบความสำเร็จจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ทักษะในการปฏิบัติงาน อีกทั้งการรวมกลุ่มเกิดจากการรวมตัวกันเองของสมาชิก เมื่อรวมกลุ่มกันแล้วก็ต้องการให้เกิดพลังที่เข้มแข็ง สมาชิกทำงานด้วยจิตสำนึกที่ดีเป็นได้ทั้งผู้นำ ผู้ตาม สมาชิกทุกคนเห็นความสำคัญซึ่งกันและกัน กระตุ้นให้สมาชิกเกิดความสนใจร่วมกันพัฒนากลุ่มอาชีพ โดยมีการปรับปรุงกิจกรรมการบริหาร จัดการในการทำงาน ตั้งเป้าหมายร่วมกัน รักษามาตรฐานให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน สร้างอำนาจให้เกิดการต่อรองเมื่อสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรปฏิบัติได้ดังนี้แล้ว จะส่งผลให้ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมก็จะไม่มีหรือมีน้อย

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงพบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย

5. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาที่ค้นพบ ผู้วิจัยได้เสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ เป็น 2 ประเด็น คือ

5.1 ประเด็นเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้

5.2 ประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 ประเด็นเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้

5.1.1 ผลการวิจัยข้อที่ 1 สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก เพื่อที่จะให้สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรมีส่วนร่วมในระดับมากต่อไป หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรโดยตรง ได้แก่ หน่วยงานพัฒนาชุมชนหรือหน่วยงานอื่นที่มีโอกาส ควรจัดอบรมบ่อยๆ เพื่อฝึกให้สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรได้แสดงออก กล้าคิด กล้าทำ กล้าพูด เพื่อที่จะได้กล้านำเสนอแนวความคิด ความต้องการของกลุ่มต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ภายในกลุ่ม ส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นคนกล้าเสียสละทั้งเวลาและทรัพย์สินเพื่อพัฒนากลุ่ม ให้มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน เป็นอิสระในการทำงานภายในกรอบของกลุ่มที่ตั้งไว้ ก็จะเป็นการส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเข้าร่วมในกิจกรรมแบบยั่งยืนต่อไป

5.1.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ได้แก่ รายได้ในครัวเรือน ที่ดินที่ถือครอง ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานพัฒนาและปรับปรุงการทำงานของสมาชิกแม่บ้านเกษตรกรต่อไป หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือ พัฒนาการชุมชนหรือหน่วยงานอื่นที่มีโอกาสควรสร้างความตระหนักให้กับสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร โดยจัดอบรมบ่อยๆ ให้เกิดความสำนึกในหน้าที่ให้อยากทำงานเพราะใจอยากทำ บางครั้งรายได้ที่เป็นเงินหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับไม่จำเป็นต้องเป็นเงินเสมอไป อาจเป็นสิ่งของอื่นที่ตามมา เช่น ความภาคภูมิใจในการได้ช่วยเหลือสังคม การยอมรับจากกลุ่ม จัดอบรมให้ความรู้ผู้นำกลุ่ม ให้มีโอกาสพาศึกษาดูงานให้เกิดประสบการณ์ เพื่อจะได้นำมาอ้างอิงวางแผนในการพัฒนากลุ่มสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรต่อไป

5.1.3 ผลการวิจัยข้อที่ 3 สมาชิกมีปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าร่วมอยู่ในระดับน้อย เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและถูกจุดที่สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรต้องการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ พัฒนาการชุมชน หรือหน่วยงานอื่นที่มีโอกาส ควรจัดให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานนี้ได้ศึกษาอบรมดูงานทั้งภาคความรู้และภาคสนาม ให้เกิดความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานอาชีพได้อย่างหลากหลาย เพื่อจะได้นำความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ที่ได้มาวางแผนพัฒนาและปรับปรุงงานให้มีความถูกต้องยิ่งขึ้นและยั่งยืนต่อไป ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

5.2 ประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.1 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่นๆ เช่น สภาพที่อยู่อาศัย ภาวะสุขภาพ ความเครียดในการทำงาน

5.2.2 ควรมีการศึกษาความต้องการความรู้ด้านบริหารการจัดการและการดำเนินงานของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

5.2.3 ควรมีการศึกษากับกลุ่มอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ใช่กลุ่มสตรีแม่บ้านเพื่อจะได้นำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนากลุ่มอาชีพแม่บ้านเกษตรกรให้ยั่งยืนต่อไป